

2011

Vildbjerg gennem 100 år.

Ejerlavet Merrild.

Fra 2 til 400 Hestekræfter

Fra min barndom på Asylet.

Marie Livbjerg – en afholdt lærer.

Indholdsfortegnelse	side

Vildbjerg gennem 100 år	

v Arne Sørensen, Jens Kristensen og Kristian Mosekjær	2

Ejerlavet Merrild	

v/ Karl Gregersen	26

Fra 2 – 400 Hestekræfter	

v/ vognmand Arne Jensen, Vildbjerg	39

Fra min barndom på Asylet	

v/ Johannes Hansen, Solhøj	47

Marie Livbjerg – en afholdt lærer.	

v/ Niels Korshøj	56

Glimt fra året 2011 i billeder	

Lokalarkivets adresse:

Burgaardsvej 8, 7480 Vilddbjerg

Tlf. 97 13 31 29

FORORD

Igen i 2011, er det lykkedes os at samle levnedbeskrivelser, historier og glimt fra gamle dage, så det er resulteret i dette årsskrift.

Frem til, at det er kommet så langt, har der været mange diskussioner og gennemgang af vore gemmer for at nå til så fint et resultat.

Vi håber, du vil tage godt imod skriftet, mene, at det er pengene værd og nyde læsningen af indholdet.

Vildbjerg i oktober 2011-10-12,

Karl Gregersen

Knud Sørensen

Kristian Mosekjær

Arne Sørensen

Jens Kristensen

Niels Korshøj

Vildbjerg gennem 100 år.

v/Arne Sørensen, Jens Kristensen og Kristian Mosekjær.

Traditionen tro tager vi i år et tilbageblik over svundne tider med et interval på 25 år, således at det er årene 1911, 1936, 1961 og 1986 vi prøver at belyse.

Kildematerialet er lokale aviser, diverse protokoller og glimt af Vildbjerg-Timring-Nøvling sogneråds forhandlingsprotokol, samlet af Carl Pedersen (fhv. sognerådsformand).

Vildbjerg for 100 år siden - 1911

Vildbjerg Borgerforening

blev oprettet 1. febr. 1911.

Iflg. rekonstrueret forhandlingsprotokol ved daværende bankbestyrer A. Jensen i Vildbjerg afdelingen af Herning Handels- og Landbrugsbank.

Den egentlige protokol helt fra oprettelsen af foreningen gik tabt Ved Vildbjerg Mølles brand i 1938.

Bankjensen, som vi sagde dengang, henvendte sig i 1950 til tidligere bestyrelsesmedlemmer samt menige medlemmer for at samle stof til rekonstruktionen.

Den første bestyrelse bestod af:

Tømmerhandler	Chr. Iversen
Malermester	Karl Poulsen
Smedemester	M. Petersen
Ølhandler	Chr. Harlev
Købmand	Jens Jensen

Første formand for foreningen var tømmerhandler Chr. Iversen.

Der blev i årenes løb forhandlet om sammenlægning af Borgerforeningen og Håndværkerforeningen, dette blev en realitet i 1950.

Lokalarkivet har ikke et eksemplar af Borgerforeningens første vedtægter, hvis sådan findes hos vore læsere, vil vi gerne bede om at få en kopi.

Det var naturligt for Borgerforeningen, at virke for gennemførelse af de ting og oplæg, som havde almen interesse for borgerne, og som tidligere var blevet drøftet, noget af dette blev udført ved samarbejde med Håndværkerforeningen af 1901.

Vildbjerglund 1911.

Iflg. forhandlingsprotokol og kassebog fra 1906 viser arkivet fotokopi af generalforsamling og regnskab fra 1911, men først nogle oplysninger om bestyrelsesmedlemmerne og revisorerne for 100 år siden.

L. M. Andersen var i sin tid købmand i Bredgade 5, sønnen S. Meldgaard førte forretningen videre indtil Svend Iversen overtog samme, derefter blev det Pizza bar og Nærkøbmand nu Spillehal.

R. A. Fischer var læge i Vildbjerg i 40 år, han havde praksis og bolig i Søndergade.

J. A. Winther var plantør og boede i Røddinglund.

Karl Poulsen var malermester med bolig og værksted i Nørregade / Møllegade.

A. Jensen var isenkræmmer i samme ejendom, som i dag er Imerco.

Kjøbmand Skov er sikkert manufakturhandler Chr. Skov

Bertel Mouritsen var restauratør på "Afholdshjemmet" Bredgade 19.

Ølhandler Chr. Harlev havde depot på Bredgade 16, På samme adresse var Vildbjerg Telefoncentral.

O. Wejs var skræddermester i ejd. Jernbanealle 3.

Jens Jensen var købmand i Vestergade 3. I sin tid - næsten i gamle dage - var der 3 købmandsgårde i Vildbjerg.

for 1944 den sachart. skoldfor den aarlige General-
forordning, for Bantzen Vildkjørlund, i Vildkjørlund
Ejendomsark.

[illegible][illegible]

S. M. Andersen. R. A. Fushoi. J. A. Knutson
 Carl Paulsen & Jensen

Aar 1916 den 1 April offentlig Bredskrivning af
Kirkelig Rådhuset af et rødt Lørdag og Søndag.
Et Lørdag og Søndag i Skandinavia og i de andre
Bredskrivninger.

Geot. Kollert. Leit. of Modell. Kollert.

L. M. Duvall. Offg. J. Jensen
 Beutel, spirituelle

1911	Fra 1 ^{ste} januar til 31 December i Aaret			
		Ledetakt	Udgift	
	Tarke og Papir		21	80
	~~Ledetakt med Dartsoppgift~~	46	00	
	Misvis i Kasse	-	-	65 94
	~~Modtaget af Skole~~	54	00	-
	~~Ledetakt 2 Toner~~	-	-	6 44
	~~Kasse~~ 19.9.10	-	-	86
	Reuter i Sparerkasse	-	-	255 06
	Ledetakt 1911	-	-	2 65
	Kasse 1910-11	-	-	20 20
	Ledetakt for 2 Toner 1911	-	-	2 45
	Byggesgift	-	-	1 47
	Ledetakt Valier	-	-	14 05
	Ledetakt af Tarpe Skjorte	-	-	42 25
	Ledetakt Reuter	35	75	
	Kasse	142	50	
	Reuter	42	75	
	Ledetakt Skole	20	00	
	Kasse	-	-	148 46
		562	50	562 50
	Kassebeholdning	148	46	
	Overskuds Regnskab gennemført og fundet rigtig.			
	Elev. Skole			

Vildbjerg for 75 år siden – 1936

Sognerådsformand: Anders Jensen - Sognepræst: Pastor Bastrup, skoleleder i Rødding: Lærer Just - Skoleleder i Vildbjerg: Aage Jensen.

3 begivenheder fortjener at trækkes frem fra dette år, nemlig byggeriet af Vildbjerg Alderdomshjem, oprettelse af bibliotek samt asfaltering af en vejstrækning.

: 14. januar oplyser baneformand Carl Poulsen, at der er nogle aldersrentenydere, der ønsker at komme på alderdomshjem. Ved 1.behandlingen vedtages med 4 stemmer for og 3 imod, at der optages forhandlinger om at bygge et sådant hjem.

Alderdomshjem

28.marts vedtoges at bygge et alderdomshjem til 20 personer på markedspladsen ud for Timringvejen (igen 4 personer for og 3 imod).

28.maj åbnes de indkomne tilbud fra håndværkerne. De laveste tilbud blev valgt (tilbuddene var på i

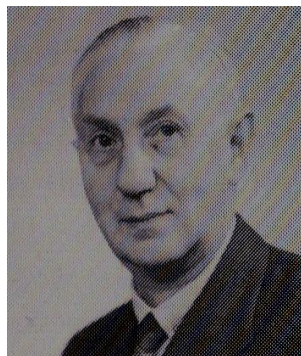

alt 62.771 kr).
Bestyrerparret
Abelone og Mads
Madsen antages til at
bestyre både
alderdomshjemmet
og kommunegården
fra 1/11 1936 – 1/11
1937 for en løn på
1200 kr. + kost og

logi. Mads Madsen skal afholde udgifter til en daglejer på
kommunegården, medens kommunen afholder udgifter til pighjælp
på alderdomshjemmet.

Biblioteksforeningen i Vildbjerg: Førstelærer Aage Jensen har
sammen med en række interesserede borgere taget initiativ til at
oprette en bogsamling her i Vildbjerg. Interessen er stor, der

**.Skoleinspektør
Aage Jensen**

indsamles en del bøger (ca. 100), og der
kommer ca. 500 kr. ind ved indsamlingen. 12.
november kan der afholdes stiftende
generalforsamling. 111 medlemmer har
meldt sig og en række foreninger yder et
bidrag. Beboere i Vildbjerg har ret til
hjemmelån mod et årskontingent på 1 kr.,
dog kan invalide og aldersrentenydere låne
bøger gratis. Biblioteket har fået tilsagn om
lokale i kommuneskolen.

Asfaltering af vejstrækning:

Vildbjerg Tidende af 29. juli 1936 : Kommunen får nu sit første stykke vej tjærebelagt , idet sognerådet har vedtaget at tjære et stykke af Herningvejen fra byen til svinget ved Hedager. Arbejdet blev påbegyndt i går. Det vil uden tvivl blive hilst med glæde af alle, både gående og kørende, og vi håber, at eksperimentet falder så godt ud, at kommunen til næste år vil fortsætte arbejdet

Nogle eksempler på annoncer i Vildbjerg Tidende

Udsalget slutter den 15. Januar. Benyt de sidste Dage til billigt Indkøb.

***27 stk Helaars Frakker udsælges uden Hensyn til tidligere Priser
- pr. Stk. 18,50 kr.***

6 Stk. blaa Habitter 37,00 – 25,00 og 19,00 kr.

Chr. Skov – Vildbjerg

Slagteriaffald.

Bestilling på slagteriaffald modtages senest tirsdag.

Hjemmelavede Blodpølser, Rullepølser og sylte fås hver uge.

Ottillie Poulsen – Vildbjerg

Ottolie Poulsen - Vildbjerg

Prøv min kaffe.

Min Bigaard stilles til bortsalg på favorable Vilkår.

A. Larsen Vildbjerg

*En rød korthorns Kvie er i Mandags bortløbet fra Slagteriets
Gaard.*

Oplysninger bedes sendt til.

*Slagter Joh. Kristensen
Vildbjerg tlf. 37*

Vildbjerg for 50 år siden – 1961

En gennemgang af de lokale aviser viser, at der sker meget i og omkring Vildbjerg. Vi har prøvet, at finde nogle glimt frem.

Vildbjerg Tidende 1961

Skatte spørgsmål

Regnskab

Revisor Marcus Hansen

Vildbjerg.

Baconfoder

tilbydes til billigste pris

Vildbjerg Mølle.

Syersker.

Dygtige overlocksyersker søges-
evt. unge piger i alderen 15-18- år
til oplæring.

Vildbjerg Tricotagefabrik.

Vildbjerg Mergelselskab

afholder ordinær generalforsamling

på "Hotel Vildbjerg" fredag den

10. febr. Kl. 20.

Dagsorden iflg. Vedtægterne.

Bestyrelsen.

Uden fører.

3 nye Folkevogne model 61.

Samt Folkevognsbus med fører.

Knud Lysgaard

Vildbjerg.

Indenfor Læsekredsen

Familieaftenen i „Gilgal“

Ved familieaftenen i »Gilgal« tirsdag den 16. maj, der som sædvanlig ved disse aftener havde samlet helt fuldt hus, indkom der ved amerikansk lotteri m. m. 720,00 kr. til driften af »Gilgal«. For dette vil bestyrelsen for missionshuset gerne sige tak. Der er endnu 2.600 kr. tilbage at betale af de 7.100,00 kr. som tilbygningen har kostet.

Skulle der blandt bladets læsere være nogle, der kunne tænke sig at ville være med til at få restbeløbet betalt vil overlærer Gade eller undertegnede gerne tage imod med tak.

En særlig kvittering, der gælder som skattefradrag kan fås.

P. b. v.:

Emil Johannessen.

KFUM spejdere i Vibbjerg

Det har været et savn, at spejderarbejdet har været stillet i bero en tid på grund af ledermangel. Med lærer Sørensens ansættelse ved Vibbjerg skole fik vi imidlertid igen en mand, kendt med spejderarbejde og i stand til at lede dette, til sognet. Derfor lægger vi ud igen, som De vil se af annoncen i dette nummer af bladet. Vi håber, at et passende antal drenge vil være interesseret i denne friske sport og melde sig indenfor den angivne frist, og at hjemmene vil slutte op om dette arbejde og dem, der leder det. Som De vil se af annoncen, vil der ret snart efter tilmeldingen blive lejlighed for forældrene til at mødes med lederne og få en orientering om spejderarbejdets mål og midler. Men forøvrigt mon ikke mange kender det på forhånd og glæder sig over, at der nu tages fat igen.

På grupperådets vegne:

D. P. Davidsen.

Landbrugsfaglig aften-skole i Vibbjerg

har afsluttet vinterarbejdet med en festlighed for eleverne og interesserede. Der var samlet ca. 90 unge og ældre, da udvalgets formand, Henry Mogensen, bød velkommen og rettede en særlig velkomst til aftenens taler, lærer Gjelstrup, Hammerum.

Lærer Gjelstrup holdt et fornøjeligt foredrag om ungdommens dygtiggørelse, hold god orden i, hvad I har med at gøre, det giver også orden i økonomien og giver lejlighed til en god opsparing. Ville ønske, at de unges motto måtte være: »Guds-frygt, flid og nøjsomhed«.

Derefter viste taleren en dejlig og interessant farvefilm af Skotske byer og landskaber. — Derefter var der fælles kaffebord, hvor lærer Gjelstrup læste nogle stykker af Jeppe Aakjær.

Henry Mogensen omtalte vinterens skolearbejde og oplyste, at der havde været 34 elever ialt, af disse havde 13 mødt hver aften og blandt disse blev der trukket lod om 2 præmier, som tilfaldt Aage Jensen, Skibild, og Gunnar Poulsen, Timring.

Henry Mogensen takkede elever og lærere og opfordrede stærkt de unge til at deltage i den kommende så-konkurrence.

Aftenen sluttede med sanglege.

Vibbjerg-Nøvling kommunes

ligningsprocent er for skatteåret 1961—62 fastsat til 9,2 pct., hvilket er 0,2 pct. mindre end for året 1960—61.

Kirkeskatteprocenten bliver for Vibbjerg sogn 0,5 pct. (mod 0,6) og for Nøvling sogn 1,0 pct. (mod 0,86).

Indkomststigningen har i forhold til 1960—61 været ca. 6 pct.

Trods lempelse i ligningsskalaen — især for de små indtægter — og en stigning i udskrivningen på godt 30.000 kr. har det været muligt at foretage den nævnte nedsættelse, hvilket også står i forbindelse med, at der ikke længere gives børnefradrag ved beregning af kommuneskat.

Vellykket Jubilæumsfest i Vildbjerg

To Foreninger, der er blevet sammensluttet i een, holder fælles Jubilæumsfest

Vildbjerg Borgerforening og Vildbjerg Haandværkerforening fejrede i Gaar henholdsvis 40 og 50 Aars Jubilæum, idet Borgerforeningen stiftedes i Februar 1911 og Haandværkerforeningen den 15. Februar 1901, men da begge Foreninger i 1950 blev sammensluttet til Vildbjerg Borger- og Haandværkerforening, afholdtes nu fælles Jubilæumsfest.

Ved Haandværkerforeningens Start i 1901 var der kun 13 Medlemmer, og af disse Stiftere lever nu kun Smedemester H. J. Hansen, der er Foreningens eneste Æresmedlem. Foreningens første Formand var afd. Malermester Karl Poulsen, som bestred dette Hverv i 25 Aar, og af andre Formænd kan nævnes Barbermester E. Merchelsen, Slagtermester Johan Kristensen, Terrazzofabrikant J. Chr. Lauridsen og endelig Tømrermester H. C. Thomsen, der nu er Formand for de sammensluttede Foreninger.

Haandværkerforeningen har gennem Tiderne taget Initiativ paa mange Omraader i Vildbjerg Bys Udvikling f. Eks. Forsamlingshus, Gadebelysning, Anlæg, Elektricitetsværk, og allerede i 1906 oprettedes den første tekniske Skole i Vildbjerg.

Vildbjerg Borgerforening stiftedes som nævnt i 1911, men Foreningens første Forhandlingsprotokol gik tabt ved Vildbjerg Mølles Brand i 1938, og der foreligger derfor desværre ikke sikre og omfattende Oplysninger om Foreningens Virke i dette Tidsrum. Det vides dog, at Foreningen medvirkede til Oprettelse af Vildbjerg Vandværk og Spørgsmaalet om Gadernes Brolægning, ligesom der indførtes Renovationsordning, og der foretoges og bekostedes Plantning af Træer langs Gader og Veje. Foreningen var ligeledes virksom ved Oprettelsen af Friluftsbad og sidst ved Gennemførelse af en Realskoleordning ved den kommunale Byskole.

De 2 Foreninger sammensluttedes i 1950 til Vildbjerg Borger- og Haandværkerforening, som fremtidig fører begge Foreningers Traditioner videre.

Den nuværende Bestyrelse bestaar af Tømrermester H. C. Thomsen, Skrædermester Chr. Nielsen, Karetmager Hans Petersen, Manufakturhandler Harald Skjødt og Bankbestyrer Johan Andresen.

Paa Jubilæumsdagen blev der nedlagt Kranse paa afdøde Bestyrelsesmedlemmers Grave paa Vildbjerg Kirkegaard.

Paa Hotel Vildbjerg holdtes i Gaar Eftermiddags Reception, hvor ialt 34 Personer repræsenterende samtlige Foreninger og Institutioner i Vildbjerg og Omegn, overbragte Lyk-

ønskninger og Gaver i Dagens Anledning. Bankbestyrer Jensen overbragte paa de 3 Pengeinstitutioner Handelsbanken, Hede- og Discontobanken og Sparekassens Vegne en smuk Sølv-Dirigentklokke, Sogneraadsformand Carl Pedersen paa Kommunens Vegne en Pengegave paa 300 Kr., Fru Lauridsen paa Husmoderforeningens og Repræsentant Sommer paa Badmintonklubbens Vegne ligeledes Pengegaver, og der overbragtes et Væld af smukke Blomsterdekorationer fra Arbejdsmændenes Fagforbund, Sportsforeningerne Vandværket, Ungdomsforeningen, Andelsmejeriet, Hotel Vildbjerg, Husmandsforeningen og Landboforeningen, Timring Borgerforening og mange Forretningsfolk og private.

Kl. 19 samledes godt 100 Mennesker til Fællesspisning paa Hotellet, hvor Formanden, Tømrermester H. C. Thomsen, bød velkommen til Medlemmer og Gæster. Efter at Navnene paa afdøde Stiftere og Bestyrelsesmedlemmer var blevet læst op, udtalte Formanden et Æret være deres Minde, og Forsamlingen rejste sig. I Indledningstalen fremdrog Formanden i kronologisk Rækkefølge de Opgaver, som Foreningerne i Tidens Løb har fremmet, og med Ønsket om Held og Lykke for Arbejdet i Fremtiden motiverede han et Leve for Foreningen.

Der blev holdt Taler af den tidligere Formand for Haandværkerforeningen, Barbermester E. Merchelsen, Ry, Snedkermester P. Andersen, Kommissiøner Johan Kristensen, Fabrikant J. Chr. Lauridsen, Gdr. Kr. Poulsen, Riis, Bankbestyrer Jensen, Bankbestyrer Andresen, Sogneraadsformand Carl Pedersen, Disponent Arne Kristensen,

Købmand Aage Jensen, og Overbetjent Petersen, og der blev fra alle Sider rettet Tak til Foreningen for de mange Opgaver, der gennem Tiden er blevet løst ved Offervilje og Initiativ fra Foreningens Side, og udtalt de bedste Ønsker for Fremtiden.

Der blev sunget flere Sange, oplæst Telegrammer, og til Slut takkede Formanden for al Opmærksomhed og for de udtalte gode Ønsker for Foreningen.

Musikdirektør Thistedes Orkester fra Herning underholdt under Festmiddagen og spillede derefter op til Dans, og i gemytligt Samvær sluttedes den vellykkede Jubilæumsfest.

På forbudt vej

Et automobil ankom til Vildbjerg, hvor det forskrækkede hestene for fattiggårdsbestyrerens vogn, således at vognen væltede i grøften, og kuskens forslog sig så slemt, at han måtte under lægebehandling. Bilen var fra Holstebro, og rimeligvis bliver det en dyr tur, idet det jo ikke er tilladt at køre på andet end amtsveje med den slags befordringer.

»BIO«, Vildbjerg

spiller onsdag og torsdag filmen »Conny, en pige på 16«.

Fredag, lørdag og søndag spilles den gigantiske pragtfilm om »Vikingerne«. — Handlingen udspilles i det 9. århundrede og giver et farverigt billede af vikingernes vilde færd i hine tider. Midt i begivenhederne står kong Regnar og hans søn Einar, som fra deres faste bosted i bunden af en norsk fjord drager på togter til England og røver og plyndrer, hvor de kommer frem. Einar hjemfører den smukke prinsesse Morgana som sit bytte, datter af kong Rhodri af Wales og trolovet med kong Ella af Northumbrien, men hun og en ung træl, Erik, forelsker sig i hinanden og flygter på et lille skib til England, skarpt forfulgt af vikingerne. Regnar's skib kæntrer, men Erik redder vikingekongen og tager ham med til England i håb om at Ella vil give Morgana fri mod at få Regnar udleveret. Kong Ella lader Regnar kaste for ulvene og sender Erik tilbage på hans eget skib, og da Erik ved sin hjemkomst beretter om Regnar's skæbne, drager vikingerne på ny til England for at hævne deres konge. Filmens sidste scener former sig som et opgør mellem Erik og Einar, spændende iscenesat på tinden af et højt slotstårn.

Ernest Borgnine (Marty) spiller kong Regnar, Kirk Douglas er hans søn Einar, Tony Curtis optræder som trællen Erik, der viser sig at være Regnar's søn, og Janet Leigh er kongedatteren Morgana. Den danske skuespiller Per Buckhøj har rollen som høvdingen Bjørn, en af Regnar's betroede mænd. — Filmen er i farver og cinema-scope.

Tirsdag, onsdag og torsdag i næste uge spilles filmen »Spionen med de grønne øjne«. Denne film er forbudt for børn!

BIO Vildbjerg - Telefon 1
forudbest. venligst mell. 12.30 og 14

Onsdag og torsdag kl. 20

»Ude og Hjemme«s store føljeton-succes

Nervepirrende optrin på et gammelt engelsk gods.
Forbudt for børn!

Fredag kl. 20,30, lørdag kl. 20,
søndag kl. 16 og 19

Fantastisk spændende film om
krigen under havet.

EKSTRA: Europa-Revyen.

Tirsdag, onsdag og torsdag
kl. 20

Løgnebaronen på Safari

med Peter Alexander.

Vildbjerg-Nøvling kommune

Det bekendtgøres herved, at sognerådet i august måned kun holder et ordinært møde — mandag den 14. august.

Sognerådet.

Vildbjerg Folke- og Realskole

Skolegangen begynder mandag den 14. august kl. 8 (bemærk tidspunktet) for samtlige klasser med undtagelse af 7a og 3a (tidligere 2a), der begynder tirsdag den 15. august kl. 8.

Den nye 1. klasse møder mandag den 14. august kl. 11,25.

1. klasse fra Rødding bedes medbringe dåbs- og koppeattest.

Turen til Bornholm er udsat til den 1. september.

Aage Jensen.

Vildbjerg Vådvask og Rullevask

TELEFON 252

overtager også gerne Deres vask.

I oplandet hentes tøjet om lørdagen — dog ikke under 10 kg.

Besked senest fredag.

SOL OG SKYGGE

Vi har vænnet os til store begivenheder. Hver dag har sin sensation, og hver ny sensation får os til at glemme den gamle. Livet er imidlertid andet end rumraketter og storpolitiske konferencer. Livet er først og fremmest hverdagen, som for os alle rummer både stort og småt, lyst og mørkt, oplevelser, der vedkommer os mere, end hvad der findes under de store overskrifter.

Vi glæder os over solen og glemmer tit, at den kaster skygge. Vi glæder os over sommeren, over arbejdet, over samværet med familie og venner, men glemmer vi ikke af og til, at ikke alle kan være med i det, glemmer vi f. eks. ikke, at den, som har mistet synet, ikke kan se børnene lege, ikke kan se træerne grønnes, ikke kan opleve at arbejdet lykkes, simpelthen fordi alt dette er en lukket verden for ham eller hende. — Tænk om vi var en af dem, tænk om et af vore børn var det.

Storm Petersen siger et sted: »Hele vinteren går folk og længes efter solen — og når den så kommer, tager de sorte briller på«. Det er med dette stykke ikke meningen, at vi skal tage sorte briller på og glemme at glæde os over solen og de grønne træer, langt fra. Vi skal netop i glæden over alt dette huske, at 6—7000 af vore landsmænd behøver hjælp til et arbejde, hjælp til at oprette hjem for enlige og svagelige blinde, hjælp til fremskaffelse af bøger og blade i blindeskrift eller indlæst på lydbånd, hjælp til at omstille sig fra et liv, hvor solen er det store var-tegn, til et liv, hvor skyggerne tegner de sorteste streger. Vi skal simpelthen huske at hjælpe.

Til hvert eneste hjem landet over har Dansk Blindesamfund sendt en giroblanket, sendt et brev så at sige for at bede hver enkelt om en håndsrækning. Kun et af hvert tiende hjem svarer. De ni skubber det fra sig, glemmer det, synes ikke, det er nødvendigt, men det er nødvendigt, det må vi alle huske. Ingen bør skub-

be giroblanketten og dermed ansvaret for næsten fra sig. Det er ikke let at måtte bede andre mennesker om hjælp, lad os huske det og sende

Vildbjerg for 25 år siden – 1986

En handicapbus til Trehøje kommune

***Det bliver gaven til kommunen, når
Lions Club Vildbjerg fylder 10 år i 1987.***

Ovenstående blev afsløret ved juletræsfesten for enlige over 65 år.
Lions Club vil iværksætte forskellige aktiviteter for at skaffe pengene til formålet.

Bilmand flytter fra øst til vest.

Karsten Meldgaard overtager

P. V. Møllers

Autoværksted på Vestergade.

Efter 19 år hos Juhl Risom i Østergade er Karsten Meldgaard klar til at prøve lykken som selvstændig i Vestergade. Fra 1.marts overtager han P. V. Møllers autoværksted og benzinstation, som skal udbygges med en brugtvognsforhandling

**Karsten Meldgård og
P. V. Møller**

Vildbjerg Cup 1986

5000 til cup i Vildbjerg

Byens 3000 indbyggere rustet sig til fire raske cup-dage

208 hold parat til årets Vildbjerg Cup sidst i juli

Vildbjerg Cup bliver i år større end nogensinde

Vildbjerg-cup 1986 blev en enorm succes på alle fronter.

Hidtil største invasion af fodboldspillere og ledere
satte et dejligt præg på hele Vildbjerg by.

Supermanden Mikkelsen

Takket være Vildbjerg Cup er landpolitibetjent Erland

Mikkelsens ry nu nået over på den anden side af
Atlanten. De amerikanske spillere i gigantstævnet er
vildt imponerede af, at denne "supermand" alene formår
at holde ro og orden i en by, hvor der er samlet så
mange unge. Hvis stævnet havde fundet sted i USA,
ville der være udkommanderet en betydeligt større
politistyrke, fortæller de.

800 med eet tog

Skoleområdet

På skoleområdet skete der en del, idet en nyskole "Kildebakkeskolen" blev indviet tirsdag d. 5. august til glæde for børn, forældre og lærere. 5 klasser med "klasselærere" flyttede ind i de nye lokaler.

På vildbjerg skole fratræder L. P. som inspektør, men fortsætter som direktør for Trehøje skolevæsen. I stedet ansættes Ole Vestenå som skolens inspektør

**Borgmester Jens Pedersen klipper
snoren ved Kildebakkesskolens indvielse**

**Jens Høj, leder af ny skole, har
fået elevvenligt inventar.**

Afgående skoleinspektør L. P. Andersen.
Ny skoleinspektør Ole Vestenå Pedersen
Oktober 1986

Læge Vagn Olsen

Et 23 års jubilæum bliver sjældent markeret med festivitas, men 1.januar er alligevel noget af en stor dag for læge Vagn Olsen, Vildbjerg. Denne dag siger han

Vagn Olsen

farvel til konsultationen i Bredgade og mere end en menneskealders virke som læge i Vestjylland.

I 23 år har han været læge i Vildbjerg, og når han ser tilbage, er det med et lunt smil, han tilføjer, at det har været 23 ualmindeligt gode år. Pensionisttiden skal bruges til fritidsinteresser som maling og korsang.

Han siger, da min kone og jeg skulle finde en praksis, havde vi kig på en række forskellige byer i det vestjydske, og det var sådan set tilfældigt, at vi endte i Vildbjerg, men når jeg ser tilbage, kan jeg kun sige, at valget ikke kunne være bedre truffet.

Da Vagn Olsen kom til Vildbjerg afløste han læge Bissing i dennes praksis.

Foruden praksis`en skulle han sammen med byens anden læge passe vagtordningen i kommunen, og det betød, at fritiden blev meget begrænset. Helt frem til 1975 var vi på toskiftevagt, og det vil i

realiteten sige, at man næsten aldrig følte, man havde fri. i 1975 kom Niels Aage Nielsen til, og det betød, at vi fik det lettere.

Når Vagn Olsen skal fortælle om sine 23 år i Vildbjerg, tager han udgangspunkt i følgende tre forhold: Byens størrelse - de sportslige aktiviteter og Vildbjerg skole. Det sidste hænger måske sammen med, at han sammen med sin kone Tove har 3 sønner, der alle har haft glæde af at gå i Vildbjerg skole. Vagn Olsen har selv deltaget i Vildbjergs sportsliv, men jobbet som praktiserende læge har til tider gjort det vanskeligt at engagere sig fuldt ud.

Han har været aktiv svømmer i en årrække, og da fritidscentret skulle bygges, var han med til det administrative arbejde. Han glemmer aldrig de mange problemer, der var i forbindelse med at ordne regnskaber og bilag. Den fritidsbeskæftigelse var lige ved at tage pusten fra ham, da han samtidig skulle passe konsultationen.

Vildbjerg Revyen 1986

Vildbjergs tossede kompagni fyldte en lørdag aften Vildbjerg Hallen med revyglade mennesker. Omkring 400 overværede den ottende Vildbjerg Revy.

Det tossede kompagni bestående af Frank Guldager, Gerda Fruelund, Jette Nowack,

Poul Andersen, Aage Fruelund, Ole Andersen, Poul Erik Jensen og tekstforfatter Ida Andersen kom stormende med alle sprøjter, og ikke

mange undgik en vandgang og en befriende latter de halvanden time

Poul Erik Jensen måtte i rollen som Jens Pedersen modtage en næse af Tilsynsrådet - Ole Jensen og Jette Nowack.

”slukningen” varede..
Ikke uventet måtte
lokalpolitikerne stå for
skud i en række numre.
Borgmester Jens
Pedersen måtte
modtage en posefuld
næser fra Tilsynsrådet

**Poul Erik Jensen måtte i rollen som borgmester modtage
en næse af tilsynsrådet – på kommunalbestyrelsens vegne.**

på kommunalbestyrelsens vegne.
Gerda Fruelund og Jette Nowack
slog fast, at morskab ikke kender
kommunegrænser, da der findes 3
slags mennesker, de gode, de onde
og dem fra Aulum.

**Med 800 besøgende til 2 forestillinger blev revyen en succes.
Men morskaben på scenen var også helt pingeling.**

Frank Guldager og Poul Erik Jensen torvesnakkede om Jens
Langkjærs projekt svinefarm på Østergård i Tiphede, der
producerede SPF-svin: De konkluderede, at SPF måtte stå for svin-
pro-forma.

Poul Erik Jensen ramte plet med en lystfisker monolog, som selv
Dirch Passer ville have været stolt af.

Aftenens højdepunkt blev nået da Poul Andersen, Frank Guldager og Poul Erik Jensen kom på scenen som gymnastikpiger. Ikke et øje var tørt, da de havde gennemført, det de kaldte et work out-spareprogram.

For ottende gang blev det fastslået, at Vildbjerg og Omegns Borgerforening kunne gennemføre en stort opsat revy, og revyaftenen levede op til alle forventninger.

Hele revyholdet gjorde det godt på Vildbjerg Hallens skrå brædder, men folkene bag lyd og lys skal også roses.

Gerda Fruelund besang Poul Erik Jensen i visen ”Hvorfor være så sur”.

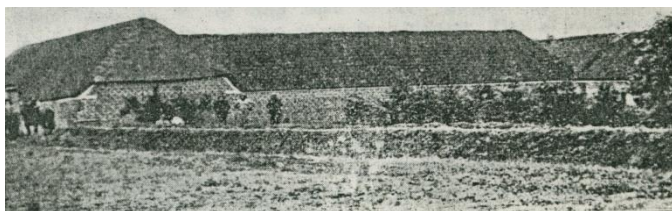

Ejerlavet Merrild

v/ Karl Gregersen

Ifølge matrikuleringen fra 1844, havde ejerlavet Merrild et jordtilliggende på 627 tdr. land. Før år 1800 var Merrild fæster under Sindinggård.

Efter udskiftningen var der to store Merrildgårde på hver ca. 210 tdr.

Vester Merrild 1883

land, mens
øvrige antal
huse
tilsammen
udgjorde de
restende 207
tdr. land. De to

store gårde lå tæt sammen .

Vester Merrild, som påregnes at
være den egentlige slægtsgård , blev i lige familielinie overtaget af
Mads Nielsen.

Øster Merrild var fra 1817 ejet af Iver Nielsen, bror til Mads Nielsen
i Vester Merrild. Iver Nielsen betragtes som stamfader til denne del
af slægten. Iver Nielsen afstod gården til Niels Amtrup Iversen.
Efter hans død var svigersønnen Hans Merrild ejer nogle år. Næste
ejer var Anders Fauerby, derefter sønnen Niels Chr. Fauerby.

Mads Nielsens 6 sønner.

Mads Nielsen fik 6 sønner, som var flittige på deres fagområde, men da 6 brødre tilsammen fik en stor børneflokk, har familien fra Vester Merrild sat deres præg i Vildbjerg sogn, i Hammerum herred samt i det øvrige land. De 6 brødre havde således deres aktive år i en periode fra 1850 til 1890.

De har alle stiftet familie og fundet en levevej, der som den korte beskrivelse anfører var forskellig.

Mads Nielsen, ejer af Vester Merrild fra 1814, blev stamfader til en stor og anset slægt.

Hans sønner blev alle kendt på hver deres område. Alle 6 sønner havde efternavnet Madsen,

Men Merrild-navnet blev brugt som kendingsnavn.

Christen Knudsen Madsen Merrild f. 1816, d. 1878, overtog gården 1846 Han var en stor musikbegavelse. Han tog undervisning og spillede til egnens fester og julegilder. Til et bal i Holstebro traf han sin kone Stine. De fik 7 børn. Flere af børnene håndterede et musikinstrument, en evne, der gik igen i senere generationer.

Niels M. Merrild, f. 1818, d. 1889, var en årrække amtsrådsmedlem og i bestyrelsen for Hammerum herreds spare- og lånekasse, som han var med til at oprette. Han havde mange forskellige tillidshverv. Han kom som ung handelsbetjent til Bærslund i Rind, blev gift med datteren Ellen og overtog gård og købmandshandel.

I ægteskabet var der 17 børn, hvoraf de 10 levede.

Knud Madsen Merrild, f. 1821, d. 1887, bosat på en gård i Ørre. Med sin anden hustru, Ane Marie havde han 8 børn. Han var én af de første landmænd i Hammerum Herred, der havde maskinstrikkeri, en husflidsindustri, som mange efterhånden tjente gode penge ved. Han drev endvidere købmandshandel. Egnen var fattig, så betalingen var ofte æg, smør eller bindtøj. Han var i en årrække sognerådsformand i Ørre.

Peder Barfoed Madsen, f. 1826 d. 1897. Han blev gift med Else Marie Christensen, Fastrup og bosatte sig som landmand i Gjellerup sogn. I sine unge dage rejste han med kramposen. Ægteparret havde 15 børn hvoraf 6 døde som mindreårige, nogle udvandrede til Amerika.

Niels Chr. Madsen, f. 1832, d. 1889. Han var musiker, bl. a. stadsmusikant i Holstebro, hvor hans kone Karen tog eksamen som jordemoder og blev distriktsjordemoder i Vildbjerg. Med sin ”fiol” tjente han gode penge ved egnens fester, og hustruens praksis gav en ikke ringe indtægt. Ægteparret havde 10 børn.

Kirkebogen fortæller, at deres børn var de første, der ved dåben fik navnet Merrild indført som efternavn. Efter hustruens død som 40-årig, flyttede han til Herning til et større virkefelt. Her spillede han ofte sammen med sønnen Mads. Folk fortæller, at deres musik var finere og bedre end den, de gamle landsbymusikanter leverede.

Svend Madsen Merrild, f. 1835, d. 1897. Han var gift med Ane Catrine Jensdatter. De havde 2 børn. Han var indvalgt i sogneråd og i skolekommission. Sognepræsterne brugte ham ofte som rådgiver i vigtige sager, praktisk som han var. Han interesserede sig for plantning og afstod 70 tdr. land til beplantning, hvilket blev begyndelsen til Ørre plantage.

2. og 3. generations beskæftigelse

Det var perioden, hvor udviklingen i landbruget startede op, og hvor brugsforeninger og købmandshandel tog fart. Købmandsvirksomhed og handel blev et arbejdsområde for slægten. Ligeledes havde musikken et godt tag i familierne. Tæller man deres børn og børnebørn, får man følgende antal og beskæftigelse: 38 landmænd, 18 håndværkere, 26 handel, 6 industr, 9 trikotage, 9 musik, 16 undervisere.

Strøtanker

De har haft deres arbejdsperiode omkring 1900 i en tid med en blomstrende udvikling. Under krisens værste år omkring 1825 – 1850 diskuterede man, om det eventuelt var bedre at have beholdt fæsteforholdet. På Fyn og Sjælland var fæsteforholdet mange steder ikke ophævet, og en del forpligtelser var man forskånet for.

Formentlig har Merrild familierne været med i diskussionen. Man valgte at arbejde for, at bonden skulle have friheden til at tale og tro og gøre hvad han ville.

Udvikling.

Flere medlemmer af familien har været aktive i deres pågældende sogn . I en del tilfælde som medlem af sognerådet. De har været med til at opbygge pengeinstitutter, mejerier og slagterier

En af de vigtigste opgaver , hvor familierne brugte tid og indsigt, var at bygge bro mellem landmændene, så man kunne tale sammen om de forskellige produktions- og eksportinteresser. Herremænd og godsejere ville enten selv bestemme eller køre deres eget løb, og de mange husmænd med deres beskedne bygninger og fattige levevilkår brugte megen tid på daglejerarbejde.

Landbrugsproduktionen omkring 1900 var bl. a, følgende:

En af de vigtige eksportvarer var sukker. Den eksport havde man allerede kendt til før år 1800, idet man fik råsukkeret sendt fra bl. a, de vestindiske øer.

Under napoleonskrigene omkring 1800, blev sukkerets handelsvej stoppet, hvorefter man producerede sukker på sukkerroer.

Omkring 1860 gik man fra planteproduktion til animalsk produktion og dermed en større udvidelse af produktionen.

Efter napoleonskrigene lukkede England for den kornimport man i mange år havde nydt godt af. Der blev dog senere åbnet for en beskednen import, men ellers måtte der indstilles på et andet

forbrugsmønstre. Økonomisk var det en hård periode. Da vi samtidig mistede Norge, kunne vi ikke få det dårligste korn den vej. Studeproduktionen med henblik på levende stude til hertugdømmerne, tog af i løbet af 1800-tallet til fordel for flere køer. Fjerkræhold har været kendt formentlig lige så længe som landbrugsproduktionen.. Æggene er byttet til købmandsvarer, opkøbt af grossister eller solgt ved bagdøren. Første slagteri blev bygget i Horsens 1887 Det første mejeri blev bygget 1882.

7 interessegrupper

Den største gruppe er landmænd.

De optalte håndværkere er ikke alle faglærte håndværkere. De tæller som en gruppe, hvor de enkelte arbejder på bestilling og modtager afregning. Her er jordmoderen talt med og dermed regnet som en håndværker.

Allerede tidligt i Merrild familien dukker der købmandsforretninger eller handel op.

6 med industri dækker over et mejeri, samt direkte produktion inden for tekstiler.

9 har arbejdet med trikotage med ansættelse i virksomhed eller vandret rundt ved gårdene for at samle de varer, der blev produceret i de lange vinteraftener.

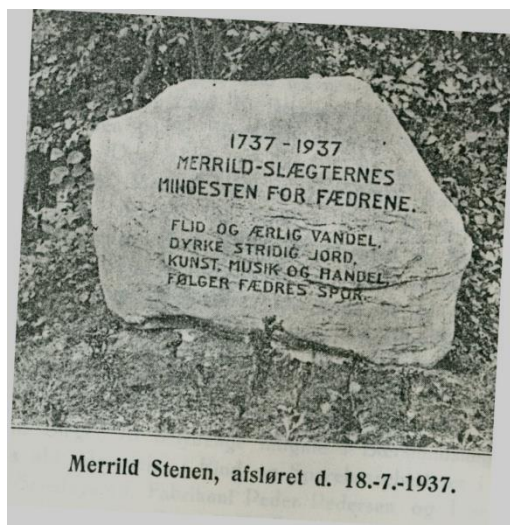
9 med musik, hvor levebrødet var musik, ofte med en solid uddannelse.

Desuden spillede til fester en del af de 6 brødre, men i mange af de følgende familier dukker fiolen eller andre instrumenter op. Merrild familien må derfor betegnes som en musikalsk familie.

I gruppen undervisere er først og fremmest medtaget lærere, men ellers personer, der i det daglige job giver en form for undervisning.

Menneskers lyst til at handle er stor, og mange af de omtalte første landmænd i Merrild familien driver både landbrug og købmandshandel. Eller man har et handelshus med flere ansatte.

Vester Merrild blev overtaget af en søn fra Øster Merrild, nemlig Niels Løve Merrild, der blev gift med Kristine Merrild, datter af Chr. Majgaard Merrild. Derved blev gården bevaret i Merrildslægten, I 1935 blev gården købt af Mads Østergård og siden af Peder Østergård. Mads Østergårds hustru Elses familierelationer gik i lige linje tilbage til en af de 6 brødre, så Merrild slægten er igen fastholdt på Vester Merrild.

Nørre Merrild

blev i sin tid bygget af den ældste af de 6 brødre, gårdejereren og musikeren Chr. Merrild. Den var beregnet for datteren Ane, der sammen med Peder Lauridsen Lundby gerne ville have en gård. Han havde gården i ca. 40 år, og var en usædvanlig dygtig hedebonde. Ane døde som 31-årig fra 3 små børn .Gården blev senere overtaget af Johan Jensen fra Timring og derefter af hans søn Albert Jensen. I 1965 blev Nørre Merrild overtaget af Jens Pedersen, hvor Merrildforbindelsen gennem hustruen Karen Edel igen var etableret.

Gården er solgt til anden side.

Nørre Merrild

Stamfader til slægten Øster Merrild

er Iver Merrild, der var bror til Mads Nielsen i Vester Merrild. Deres gårde lå tæt op ad hinanden, som skik og brug ofte var dengang,

Øster Merrild blev i 1850 flyttet noget i nordøstlig retning. Af Iver Nielsens 4 børn, er det Niels Merrild, der overtager gården. Han havde et godt hoved og var ligesom faderen en slags sagfører for bønderne..

Han blev møllejer i 1850, men møllen gav ham en del kvaler med øvrigheden, som mente der var for mange møller. I 1864 solgte han møllen til degnen N. Pedersen,. I 1876 købte Niels Merrild jorden nord og vest for kirken. Han undlod ikke at fortælle, at han var 25 år foran sin tid og havde forudset en kommende byudvikling.. Niels Merrild var gift 2 gange. Første gang med Maren Eriksdatter, med hvem han fik to sønner og 4 døtre. Efter Niels Merrilds død, blev gården overtaget af Hans Christensen, gift med Niels Merrilds datter Maren Christensen.

Niels Merrilds 2. hustru var møllerenken Sidsel Lauridsen, kendt som Sidsel Merrild.

De fik 3 døtre sammen. Sidsel medbragte selv 3 børn fra et tidligere ægteskab. Da Niels Merrild overdrog Øster Merrild til datteren og svigersønnen, byggede han gården Sønder Merrild, som Sidsel drev ved hjælp af sønnen Laust Merrild, der efter nogle år overtog gården.

Øster Merrild blev efter en del år overtaget af Anders Fauerby fra Snebjerg. Gården blev senere overtaget af sønnen Niels Chr. Faurby, I 1935 købte Verner Mikkelsen gården. Den er derefter overtaget af Bent Thusgård, som solgte bygning og lidt jord til Poul Merrild. Dermed er gården Øster Merrild beboet af en efterkommer af Merrildslægten.

Sønder Merrild gik ellers den lige vej fra Sidsel over sønnen Laust til hans søn Martin. Martins søn Laust havde også mange gode år på familiens gård. Til sammenligning har der været det, som Laust Merrild kalder et godt liv, hvor markbruget gradvist forbedres, og husdyrholdet udvides. Der passes på tingene. Der bygges videre på erfaringer fra de tidligere generationer. Hans søn, Poul Merrild havde gården et kort åremål, men flyttede til Øster Merrild. De nuværende ejere er uden for Merrild familien

Sønder Merrilds forløb er forholdsvis godt kendt, dels er den beskrevet forskellige steder. Det bedste tillæg vedrørende Sønder Merrild er et hæfte udgivet af Laust Merrild (Sdr. Merrild 1953-1988). Foruden en gennemgang af gårdens ejere, omhandler den en skildring af markbrug og husdyrbrugsproduktion gennem årene. **(hæftet findes på lokalarkivet)**. Foruden de to herrer til hest er der pigen Mette, som bor i Sønderjylland. Poul solgte Sønder Merrild, tog fast arbejde og bor i bygningerne til Øster Merrild. Martin købte gård som mange Merrild slægtninge før ham. Han har lagt arbejdskraft i kommune- og amtsråd samt mange bestyrelser og organisationer inden for landbruget. Det er de samme interesseområder, som temmelig mange af hans forfædre har arbejdet med.

N.B. Laust Merrild, som havde Sønder Merrild havde også næse for en god handel., idet han i 1927- 1934. købte engparceller, der hørte til Vester og Øster Merrild samt Trehøjevej 19 .Han havde nok klaret sig godt under 1. verdenskrig. Han var interesseret i heste, en interesse, der er fortsat gennem generationer.

Niels Merrild

Sidsel Merrild
1883-1895

Laust og Birgitte 1895 -1935

Martin og Kirstine 1935-1953

Ruth og Laust 1953-1988

Martin og Poul

Sønder Merrild

Fra 2 til 400 Hestekræfter – en branche i forandring.

v/ vognmand Arne Jensen, Vildbjerg

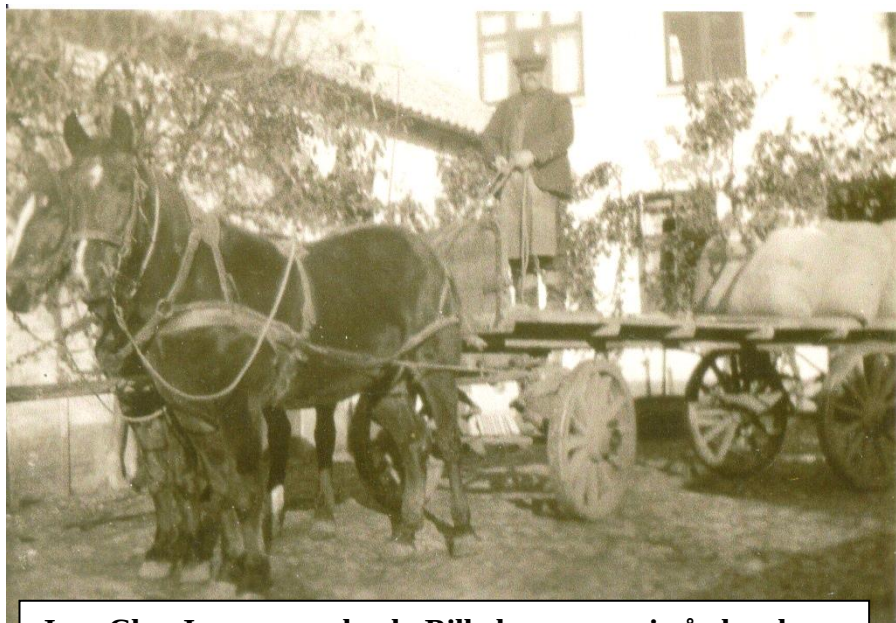
Jens Chr. Jensen

Min vognmandsforretning er oprindelig startet af min oldefar Jens Chr. Jensen 1. april 1891. Han tjente i Snejbjerg, men købte et spand heste og begyndte i lejede lokaler i Østergade 19, med at køre gods til og fra Herning.

Dagvogn med Jens Chr. Jensen som kusk

Jens Chr. Jensen som kusk. Billedet er taget i gården bag Pedersen Let's købmandsforretning(nuværende

I 1901 byggede han Bredgade 30 med beboelse, stald og vognport. Omkring 1904 var han oppe på at have 4 hestespannd til gods og dagvogn til passagerer. I 1904 hvor jernbanen kom til Vildbjerg, blev godset kørt til og fra stationen i stedet. I 1922 overtog min farfar Carl Jensen forretningen, og den første lastbil blev købt i 1924, det var en ny ford T, i øvrigt samme år som han fik kørekort.

Han ejede ud over vognmandsforretningen også en ejendom på Romvigvej på 14 tdr. land, den lå i øvrigt ca. der, hvor vores nuværende garageanlæg er opført på Finlandsvej nr. 6.

**Farfar Carl med far johannes på skødet.
Tv. Oldefar Jens Chr. Jensen og hustru.**

Det var hårde
tider i 30'erne og
landbruget
interesserede
ham nok mere
end vognmands-
forretningen, det
havde den fordel
at han altid
kunne sætte
chaufførerne til
at tærsk korn og
lave andet
arbejde, noget at
køre med. I
krigsårene bestod
meget af kørslen
med brændsel
som eksempelvis
brunkul og tørv.
Han gravede

brunkul i Velhusted ved Kibæk sammen med chauffør Thorvald Eskesen og i en periode blev der gravet tørv på Mølstedvej i Timrig. Bilerne blev også udskiftet, På et tidspunkt købte han en Chevrolet med et lad, som kunne afmonteres og i stedet for kunne køre med en lille sættevogn på omkring 4 meter, det var imidlertid ikke så tit at

Louise og Carl Jensen

den kunne bruges, fordi pladsen ude på landet var for trang, så det var ofte Carl Jensen var nødt til at skille vognen ad og kunkøre med forvognen. I øvrigt ret pudsigt når man tænker på de køretøjer der bruges i dag. I 1946 blev der købt en ny Chevrolet ved Herning og året efter en brugt Chevrolet.

Min far Johs. Jensen tjente 1 år hos Holger Møller på St. Lysgård og han begyndte at køre i 1940 og stoppede først i 2009, kun afbrudt af militærtjeneste ved marinen i 1942 og 1945, og 1 år som chauffør ved vognmand Elgaard Kjeldsen i Hjarup ved Kolding.

I 1947 købte Johannes Jensen halvpart i forretningen, hvor kørslen nu bestod af vareture fra Vildbjerg Mølle til landmændene, og afhentning af korn og kraftfoder i Ålborg, Nørresundby, Århus og

Esbjerg, og kreaturer til exportmarkederne i Herning og Holstebro en gang om ugen, og nogen gange derfra til udskibning i Sønderborg, disse dage blev meget lange.

1. januar 1955 begyndte han at køre slagtesvin til Herning Svineslagteri to gange om ugen indtil 1972. I 1973 stoppede kørslen med kreaturer til Herning, dermed var det slut med dyretransporter.

I 1961 blev en gammel vognport i Nørregade 1 erstattet med en ny garage med en god frihøjde, så bilerne kunne køre ind med overbygningen til dyretransporterne.

I 1976 begyndte jeg at køre, jeg overtog foderstofkørslen til Vildbjerg Mølle og far kørte lokalt med sand og grus, samme år begyndte vi at grave fyldsand i en lille sandgrav ved Hedeager i Nøvling, hvor vi i cirka 10 år gravede adskillige kubikmeter op.

Chevrolet årgang 1947

81 købte jeg halvpart i forretningen og overtog resten i 1996. I 1984 stoppede kørslen for Vildbjerg Mølle og jeg begyndte i stedet at køre for Erling Transport & Spedition i Stenderup ved Grindsted. Kørslen

der bestod af korn og foderstoffer til og fra forskellige havne i Jylland og på Fyn, betonelementer til gyllebeholdere fra Perstrup på Djursland, og frosset fiskeaffald fra Færøerne som blev sejlet til Hirtshals og derfra kørt til minkfodercentralerne i Støvring, Lemvig, Holstebro og Ringkøbing. Vi kørte også en del jordbrugskalk fra Kongerslev Kalkværk. I 1986 byggede vi en ny garage på Finlandsvej 6, da forholdene i Nørregade blev for små, nu var der også plads til lager af sand og grus. I 1989 stoppede jeg med speditionskørslen ved Erling Transport, hvorefter vi byggede først

den ene bil om og nogle år senere den anden om med hejselad, så vi kunne køre containere til affald, korn og så videre.

I dag består vognparken af to Volvo lastbiler med hver cirka 400 hestekræfter og der transporteres fortrinsvis affald, sand og grus fra og til anlægsgartnere, andre håndværkere og private, samt vintertjeneste for Herning Kommune.

Garageanlæg med volvo 1999 og 2000

Volvo 1964

Fra min barndom på Asylet.

v/ Johannes Hansen, Solhøj

Fra foredrag holdt i Vildbjerg Kirkecenter 20/11 2011.

I årene 1924 til 1934 var mine forældre bestyrere af Asylet i Vildbjerg. Før var de på Tommerup højskole, hvor de efter højskoleopholdet fortsatte på højskolen som stuepige og forkarl, idet der var knyttet landbrug til højskolen dengang.

I 1924 blev der en stilling ledig på Asylet i Vildbjerg. Der var 15 der søgte pladsen, herunder mine forældre, og det var dem, der fik pladsen den 24. juli 1924 med tiltrædelse 1. september 1924. Lønnen (og hold nu godt fast) var 1.000 kr. årligt, og ud af den skulle de selv lønne en pige.

Den første pige var min mors søster Jenny (moster Jenny) som var 14 år.

Året efter, fik mine forældre lønnen sat op til 1.600 kr. efter nogle forhandlinger, og den 1. juli 1927, blev den hævet til 1.700 kr. årligt.

Vejene i kommunen var grusveje som skulle skrubes med en vejskraber en gang imellem. Ligeledes var der renovationsvognen der kørte en gang om ugen. Den blev kørt af Joshua og Jens.

Asylets jord lå ved ejendommen, og der var ca. 10 tdr. land samt 3 tdr. land eng, der lå mellem Kjærgård og St. Romvig. Af besætning, var der 6-7 køer, nogle grise, samt 2 stærke heste.

Da mine forældre begyndte den 1. september, var der ingen mad i huset. Heldigvis havde forretningerne åbent til kl. 10 aften, så der var mulighed for at få noget købt ind.

Min mor havde ikke set Asylet før aftalen om ansættelse. Da hun kom dertil og så, hvilken tilstand alt var i, havde hun mest lyst til at vende om med det samme, men blev der og gik i gang med at oprette det forsømte.

Dengang var der halm i bunden af sengene. Senere kom der nye senge med madrasser, dyner og puder.

I 1918 blev stuehuset moderniseret og godkendt som alderdomshjem under navnet ”Asylet”.

En ganske almindelig 1. Klasse.

Den 31. august 1923 vedtog sognerådet at indføre ensartet aldersrente til erstatning for alderdomsunderstøttelse fra 1891.

Der var 8-10 beboere på Asyllet. De var alle ældre enlige. Der var 2 værelser på loftet, som skulle stå til rådighed for rejsende hjemløse til overnatning.

Der var et ungt par med et lille barn som ikke havde noget sted at bo. De fik lov at bo på loftet til de fandt noget at bo i.

**samlet en ren drengeklasse
Der Den mørke plet i
forgrunden er skyggen af
Jensine Jensens hoved**

Gulvene var helt sorte og min mor og Jenny begyndte ret hurtigt at fjerne den gamle fernis fra gulvene. Der var en lang gang med værelser på begge sider.

Mine forældre havde en stue og et soveværelse, men stuen tjente også som mødeværelse for sognerådet 1-2 gange om ugen. Rådet skulle have formiddagskaffe, middagsmad, eftermiddagskaffe og aftensmad.

I Dørene ind til beboernes værelser var der kighuller. Dørene var i en meget dårlig stand. Senere kom der nye døre i uden kighuller. De ældres personlige hygiejne foregik i køkkenet i en stor

træbalje. Toiletet var et indendørs lokum, men der var også et udendørs, og det foretrak de fleste.

Der var meget tøjkask efter beboerne og deres senge. Der var ingen vaskemaskine, og vandet skulle hentes fra en pumpe i gården. Alt tøj skulle koges i en gruekedel.

Der var kakkellovn i alle værelser som der hver dag skulle fyres op i. Ligeledes var der petroleumslamper som skulle gøres rene.

Til jul, havde beboerne juletræ. Alle fik julegaver i form af nyttige ting såsom skjorter, strømper eller andet, og det blev bevilget over regnskabet. Beboerne fik også

anlagt en have. Det havde der ikke været før. Der blev lavet køkkenhave og blomsterhave. I skel, blev der plantet en bøgehæk,

hvoraf et træ står tilbage på parkeringspladsen ved Sportscentret.

Byen var ikke særlig stor dengang. Når vi gik ad Østergade var købmand Hansens butik det sidste hus. Til venstre lå Anders Helleskovs ejendom. Stuehuset står der endnu.

Johannes mellem far og mor Elly foran mor.

Ved Nielsens cementstøberi Elly og to legekammerater.

Til højre gik vejen ned til Asylet gennem Konrad Knudsens ejendom, hvor stuehuset stadig ligger, forbi ”Tårnborg”. Vejen gik gennem gården med det lange stuehus til venstre og staldbygningerne til højre

**Tømmerhandler Søren
Nielsen datter var barnepige**

og videre ned til Herningvej, der hvor Shell nu ligger. Dengang var der en Esso tank ved købmanden. Den var med håndpumpe -5 liter ad gangen - og prisen var 31 øre pr. liter benzin.

Sportspladsen var der hvor missionshuset og De gamles Hjem ligger. Sportspladsen blev tillige brugt til dyrskue og som markedsplads. Når der var fodboldkamp, var vi flere børn og voksne, der gik over til banen, og sad på diget ved banen som tilskuere.

Asylets jord gik helt hen til banen.

Efter at jeg var blevet 1-2 år, begyndte jeg at gå rundt til nogle af de ældre. Det er noget, jeg har fået fortalt.

Til et sognerådsmøde var der et medlem der gik ud i køkkenet, og af nysgerrighed ville se, hvad de skulle have at spise. Så tog han mig i hånden, og vi gik ind i stuen til mødet, så jeg er nok den yngste der har været med til sognerådsmøde.

Der var en af de ældre ”Peter Mejerist” som gav mig en shagpipe. Den var krum med gul spids. Han stoppede den med tobak og fik den tændt. Så skulle jeg gå ud i køkkenet, og vise dem, at jeg kunne ryge tobak. Det faldt ikke i god jord, og piben blev taget fra mig.

Da jeg var 3 år fik jeg en cykel. Den var med massiv gummi og uden frihjul, men den kørte godt. Der var noget at lære. Vi havde en stor sten ved hjørnet af stuehuset, og når jeg stod op på den, var det let at komme op på cyklen. Der var også et problem med at komme af cyklen igen. Vi havde en stor sanddyng midt i gården og når jeg kørte ind i den væltede cyklen om på siden. Det var Emmy, min barnepige, der lærte mig at cykle.

Da jeg var 5 år, havde vi en lang tur på cykel til Fjeldstervang- 20 km.-. Min mor og søster var også med. Vi besøgte mine bedsteforældre, og dagen efter, gik turen tilbage til Vildbjerg.

I 1930, blev der indlagt centralvarme i værelserne, samt paneler og nyt gulv. Jeg ved ikke, hvornår der blev indlagt el.

I 1932 begyndte jeg i skolen. Bernhard Knudsen var med mig den første dag, og frk. Jensen var min første lærerinde. Hun var alle tiders. Vi kunne altid komme til hende og få hjælp, og det gjaldt alle.

Om sommeren, gik vi i to rækker til sportspladsen for at spille fodbold. Om vinteren, var der gymnastik i gymnastiksalen, der lå ved skolen.

**Johannes som soldat på besøg hos
Bedstefaderen og hans gård**

Vi var nogle kammerater fra skolen,

som legede meget sammen. Der var ikke noget svømmebad, så vi fandt på at bade i Tranholm Bæk. Der var ikke meget vand i bækken, så det måtte der gøres noget ved. Vi havde en græsmark, der gik helt ned til bækken, så vi begyndte at grave græstørv, lavede en dæmning, der dæmmede op for vandet. Det blev nok en meter dybt, så det blev vort badested den sommer. Om aftenen kom naboer og venner for at spille bob eller æsel.

Jensine Jensen

**Alle små børns
kærlige og afholdte
lærer, også da
Johannes var lille.**

Anlægget var dengang på hjørnet af Søndergade og Lysgårdvej ind mod kirkegården. På hjørnet var der en høj, hvor genforeningsstenen

4 brødre, Johannes's far længst th. holder 80 års dag. Johannes's mor sidder over for de 4 brødre.

stod. På den var skrevet: ” Sønderjylland til ære 9. juli 1920 ”. Stenen står i dag i det nye anlæg.

Skolen er der stadig med den gamle gule bygning, renoveret og fremtræder

flot.

Efter gymnastiksalen lå der på Burgårdsvej to huse. I det ene boede kirkebetjent ” Lille Peder ”, den næste var mejeribestyreren og derefter mejeriet.

I Vestergade var på venstre side købmand Jens Jensen og på højre side tømmerhandler Iversen hvis tømmergård gik ned til Jyllandsgade. Fra Vestergade til venstre var Røddingvej, hvor der lå nogle ældre huse og så var vi ude ved St. Pugdal. Nørregade gik forbi møllen og Lindvigs Blomster til Vildbjerggård med jorder øst for banen. Østvænget gik langs banen. Den begyndte ved den røde dyrlægebolig og gik op til Østergade. Dengang var der også tømmerhandel i Østergade.

I hele byen var gaderne brolagte, og nogle anlæg, kan jeg huske blev lagt mens jeg var der.

I høstens tid var der en 4-5 ejendomme, der gik sammen om at klare høsten. De havde en slåmaskine med høstapparat. Den hørte nok til Asylet. Der var 2 mand til at køre med den, en til hestene, og en til at lægge neg af i passende størrelse. Hvor mange der var til at binde op, ved jeg ikke, men måske 3 på hver side.

Min mor var fra Vendsyssel, og der gik 4 slidsomme år, inden hun genså sine forældre.

Efter 10 år med ganske primitive og arbejdskrævende forhold, besluttede mine forældre at flytte fra Asylet. De havde i 1933 købt en ejendom i Fjelsstervang. Det første år, havde de bestyrer på. Det var igen moster Jenny og morbror Kresten. 1. november 1934 flyttede vi til Fjelsstervang. Min far døde som 86-årig, og min mor nåede den høje alder af 107 år. Hendes søster, der var den første medhjælp på Asylet blev 100 år.

Marie Livbjerg,

**Marie
Livbjerg**

**en afholdt lærer.
v/ Niels Korshøj**

I 1999 bad afdøde pastor Christoffersen Marie Livbjerg om at fortælle om sit virke på Vildbjerg Skole. Den følgende artikel er for det meste en gengivelse af beretningen. Der er dog indledningsvis nogle faktuelle oplysninger.

Marie Livbjerg dimitterede i 1944 fra Statens Kostskoles Seminarium i Vejle. Samme år, blev hun ansat som vinterlærerinde ved Rom Skole ved Lemvig. I 1945 blev hun aspirant til en lærerindestilling og i 1946 fast ansat ved samme skole.

Første februar 1951 blev hun kaldt til Vildbjerg Skole som småbørnslærerinde og i 1961 blev hun forfremmet til overlærer.

Hun har i sit virke hovedsagelig undervist i de yngre klasser. Ved Marie Livbjergs 25 års jubilæum 1. februar 1976 betegnede daværende skolenævnetsformand Carl Knudsen hende som ” de små børns ven ”. Hun havde en stor forståelse for de små børns problemer og forældrene var altid godt tilpas , når de vidste, at deres børn skulle have hende som lærer.

Frk. Livbjerg var en god illustratør. Børnene elskede hendes tegninger til bibelhistorien.

Uden for skolen var hun aktiv i arbejdet i KFUK, hvor hun gjorde en stor indsats.

Her følger Marie Livbjergs egen beretning:

Under min tid i Rom Skole, oplevede jeg befrielsen. Det var en spændende tid, men også en tid, hvor vi stod sammen og havde omsorg for hinanden.

Jeg skulle fyre op i kakkelovnen. Der skulle være varmt når børnene kom om morgenen, men brændselet gav meget aske, og så skulle jeg også sørge for rengøringen, men vi havde det godt sammen, og jeg fik mange trofaste venner.

Det var en stor forandring at komme til Vildbjerg. Ingen rengøring, ingen kakkelovne og en dejlig lejlighed på skolen.

Da jeg kom i 1951 var vi 7 lærere, men skolen voksede jo stærkt.

I 1962-63 var jeg så heldig at få bevilget et årskursus i på Lærershøjskolen i København. Her havde vi Dansk sprog og litteratur, skrivekursus, børnepsykologi, pædagogik, oplæsning og stemmedannelse. Jeg boede på kollegiet og fik mange gode venner.

Det var dejligt at kunne lukke sin dør og kun være sig selv. Jeg var med i Københavns Lærerkor, og jeg fulgte Thestrup Pedersens forelæsninger i religion. De var meget værdifulde for mig idet der fulgte mange kirketure med forelæsningerne. Det var et dejligt år, men det var også rart at komme hjem til skolearbejdet igen. Jeg havde forskellige små kurser i Herning. Læseklassekursus, religion m. v.

Jeg fik bevilget afsked fra skolen i 1984, men nåede at få skolens 75 års jubilæum med.

Da jeg begyndte, bestod skolen af den gule bygning, nordfløjen og gymnastiksalen.

2 årigt præliminærkursus var oprettet og i 1950 var skolen blevet købstadsordnet. Førstelærer Åge Jensen var blevet skoleinspektør.

Vildbjerg skole gennem godt 100 år. Her havde Marie Livbjerg sin lærergerning gennem 33 år. Hun boede den første tid på skolens 1. Sal, hvor også de øvrige lærere havde

Der var mange børn i klasserne. I 1. og 2. klasse 25-30 elever i hver.

Det var en stor flok. På første skoledag var forældrene med. Det var altid spændende at få en ny flok elever. De fik navneskilte på, og klassen var pyntet.

Min opgave var at gøre undervisningen spændende og lystbetonet så der kunne være en vis ro i klasserne.

I faget dansk kom først bogstavindlæring med store bogstavkort. Børnene havde små kort. Når bogstaverne var lært, kunne vi danne ord.

Søren og Mette systemet var godt at gå frem efter. Lektien blev gennemgået grundigt på tavlen ved stavning. Vi fik sættekasser som var gode læremidler.

Det var en dejlig oplevelse, når børnene opdagede, at bogstaverne kunne fortælle dem noget, når de blev sat sammen til ord. Bøgerne lukkede sig op for dem. Vi havde også udlån af små lette bøger på biblioteket.

I dansktimerne skulle der fortælles eventyr og historier, men man skulle passe på ikke at dramatisere for meget. En lille pige udbrød under fortælling af et eventyr: ”A ka et toel mier”, så var jeg kommet for langt ud. Tegning, små sange og lege hørte også med i danskundervisningen. I dansk var det af stor

**Ansæt af og i 10 år
samarbejdet med
Skoleinspektør
Aage Jensen**

betydning at have faste arbejdsvaner. I tredje klasse begyndte vi med at skrive små historier. Mindre spændende var det at få staveord for som lektie, og at skrive diktat. De spændende opgaver skulle blandes med de mindre spændende, så man fik stoffet arbejdet godt igennem.

I tredje klasse opførte vi hvert år et lille stykke fra læsebogen: ” Det nye hus ”. Alle var med, idet hver fik en rolle. De skulle forestille de forskellige folk fra byen, der skulle hjælpe den nye familie med huset. Her var formningslæreren mig til stor hjælp.

Skoledagen begyndte som regel med religion, fadervor og salmer. Betydningen af versene blev forklaret med ord og somme tider med tegninger. De bibelhistoriske beretninger både fra det ny som det gamle testamente var noget af det bedste børnene vidste.

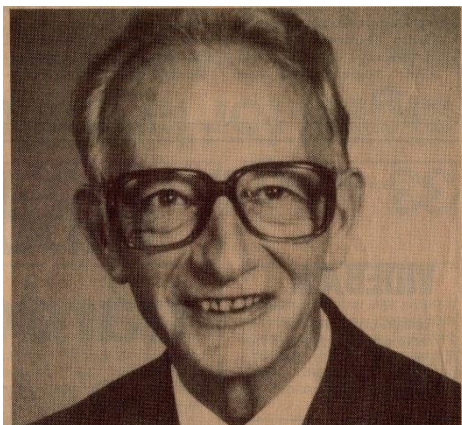
De større børn i 2., men især 3. og 4. klasse lavede mapper med billeder, tegninger og sange.

Jeg var så heldig at få to ture til Israel sammen med min far. Min kollega Cecilie Østergård vikarierede for mig. Hun gjorde det så festligt da jeg kom hjem. Klassen var pyntet med danske og israelske flag, og børnene havde lavet fine tegninger til mig.

I religionstimerne, spurgte børnene om mange ting. Da jeg havde været i Israel og selv havde set landet, blev det mere levende for mig, og så kunne jeg jo svare, at jeg selv havde været der.

Vanskelige børn gav naturligvis problemer, at finde frem til de børn, der skulle have ekstraundervisning var ikke altid let.

**Samarbejde 23 år med
skoleinspektør Lars Andersen**

Men glæder var der flest af.

Udflugten hvert år med de mindste var en dejlig, men ansvarsfuld opgave. Hvor var jeg glad og taknemmelig, når jeg kom godt hjem med dem alle sammen.

December måned med julekalender og tegninger på tavlen var også en dejlig, men travl tid. Hvert år havde vi krybbespil, igen med god assistance fra formningslæreren.

Børnegudstjenesten inden juleferien var en skøn oplevelse. Hvor var det festligt med alle de barnestemmer.

Et år fortalte pastor Christoffersen om ”Helikoptermændene”, der reddede de skibbrudne. Helikoptermændene var et billede på Jesus, der kom til jorden og reddede os. Det huskede børnene vældig godt.

Beretningen har tit givet mig trøst og opmuntring siden.
Efter gudstjenesten, hyggede vi os med hver sin klasse med
julehistorie og godter. Så blev julepynten taget ned og derefter: ”
glædelig jul ” til børnene.

Bagefter samledes lærerne til
festligt samvær.
Skolens ledelse, har jeg altid været
glad og tryk ved. Åge Jensen de
første 10 år og Lars Andersen i 23
år. Der var altid hjælp og støtte i de
forskellige vanskeligheder. Også
samarbejdet med mange gode
kolleger, mines jeg med stor glæde.

Vi var gerne to om en klasse. Inden
forældrekonsultationer drøftede vi
børnene sammen da det var rart at
være to til at snakke med
forældrene.. Også når der var

vanskeligheder, skulle man være
ærlig på en god måde.

**Skoleinspektør Ole
Vestenå inviterer
”pensionist-lærere” til
kaffe og hygge hver
fredag.**

Byen forandrede sig gennem årene. Der blev bygget meget, og det satte sit præg på børnene. I 1970-73 kom børnehaveklasserne. Det var på mange måder en god ting, og børnene var mere parate til undervisningen i 1. klasse.

Den samlede lærerstab 1952:

**Forr. fra v. Marie Livbjerg, Aage Jensen, Sigrid Eskesen,
Bernt Billeskov.**

Bagerst: Sv. Aa Gade, Lindberg, Arne Hald

Flere klasser blev måske også mere urolige og nok heller ikke så umiddelbare som før.

I 1974 fik jeg mit eget hus på Kærmindevej nr.9. Det var sådan, at jeg kunne købe det af kommunen. Skoleinspektør Andersen var i byrådet dengang. Han ringede og fortalte mig, at jeg kunne købe huset. Det var jeg meget glad for; huset lå jo lige bag skolen, så det var nemt for mig. Den sidste store oplevelse var skolens 75 års jubilæum i 1983. Vi arbejdede i en uge som i gamle dage. Hver havde

sin opgave, også her var Cecilie Østergård en stor hjælp. Jeg mindes også indvielsen af malerierne i aulaen hvor kunstneren Jonna Sej selv var til stede og talte til børnene. Ved jubilæet om aftenen var

der en skøn fest med optrin, sange og taler. Det var dejligt at møde gamle elever den aften, men også mange gange siden.

Den nuværende skoleinspektør Ole Vestenå inviterer os pensionister til formiddagskaffe den sidste fredag i hver måned, og vi er også altid indbudt til skoleafslutning og julefrokost.

Det er fornøjeligt at mødes det sted, hvor man har haft sit arbejde gennem mange år og altid føle sig velkommen.

**Marie Livbjerg
havde godt
samarbejde med
Pastor Christoffersen**

Artikler i 2002-udgaven:

Glimt fra årene 1902-1927-1952-1977
Oprydning ved vestkysten sommeren 1945
Thomas Thomsen og sønnen H.C. Thomsen
Træk af Indre Missions historie
Hotel Vildbjerg gennem tiderne
Ung i Vildbjerg i begyndelsen af 1960erne
Glimt fra året september 2001 – september 2002

Artikler i 2003-udgaven:

Glimt fra årene 1903-1928-1953-1978
Spredte erindringer fra 1930erne og senere
Et "livets træ" I Vildbjerg kirke
Gammelager, en slægtsgård
Thomas K. Thomasen
Vildbjerg sogn omkring 1830
Glimt fra året september 2002 – september 2003

Artikler i 2004-udgaven:

Glimt fra årene 1904-1929-1954-1979
Jernbanens 100 år
En Vildbjergpiges erindringer
De grønne spejdere i Vildbjerg
Godser og bøndergårde omkring år 1800
Glimt fra året 2004

Artikler i 2005-udgaven:

Glimt fra årene 1905-1930-1955-1980
Uddrag af Harry Thomsens erindringer
Om lysthuse
Købmænd i Vildbjerg
Glimt fra året 2005.

Artikler i 2006-udgaven:

Glimt fra årene 1906-1931-1956-1981
Lysgaard brødrene
Hans Bøtke og Vildbjerg kirkegård
Bredgade i Vildbjerg
Glimt fra året 2006.

Artikler 2007 udgaven

Glimt fra årene 1907-1932-1957

Farmors erindringer

En vildbjergdrengs liv

Livets gang i købmandsgården

Verner Ebdrup 1935 – 2006

Et byområde i Vildbjerg(Jyllandsgade-Nørregade)

Glimt fra året 2007

Artikler 2008 udga

Glimt fra årene 1908-1933-1958-1983

En beretning om ruten Ørnhøj –Timring -Vildbjerg - Herning

Dagliglivet på landet.

Landpostbud cyklede 421.000 km på 37 år.

45 år med kontor i Vildbjerg

Murermester Jens Albæk

Eksempler på landbrugets bygninger i 100 år.

Glimt fra året 2008

Artikler i 2009 udgaven

Den gule bygning – Vildbjerg Folke- og realskole.

Gabriel Kock, sognepræst

På tur med ”Tøsen”

Tilbageblik, Peder Toustrup.

Kajs Autografmuseum

Niels Mouritsen

Glimt fra årene 1909-1934, 1959.,1984

Artikler i 2010 udgaven:

Vildbjerg gennem 100 år

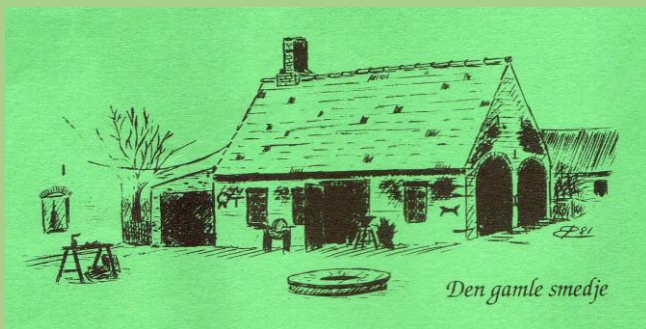
Johs. B. Skiibild, en iværksætter

Lærerboliger i Vildbjerg skole 1908-1961

En Vildbjerg Familie

Oplysninger om arkivalier på Vildbjerg lokalhistoriske arkiv.

Glimt fra fra året 2011(i farver).

Den gamle smedje